

Sygn. akt I C 2231/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO w SR Iwona Kizerwetter-Kramarz

Protokolant Marta Szpojankowska

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. we W.

przeciwko Z. S.

o zapłatę

1. Zasądza od Z. S. na rzecz (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę złotych 1700 (jeden tysiąc siedemset) z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego w NBP od dnia 12 października 2011r do dnia zapłaty;
2. Zasądza od Z. S. na rzecz (...) Bank (...) S.A. we W. kwotę złotych 747,52 (siedemset czterdzieści siedem 52/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę złotych 600,00 (sześćset) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 2231/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 maja 2010 r. (data wniesienia do sądu) (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od Z. S. kwoty:

- a. 1.700,00 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 12 października 2011 r. do dnia zapłaty;
- b. 2.682,16 zł bez odsetek;
- c. 3.652,30 zł bez odsetek

oraz o zasądzenie kosztów sądowych w wysokości 101,00 zł.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powód wskazał, iż w dniu 29 listopada 2005 r. udzielił pozwanemu kredytu nr (...), do którego spłaty pozwany zobowiązany był w miesięcznych ratach w wysokości podanej w umowie. Pomimo wezwań i monitów pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty, w związku z czym, po upływie wyznaczonego terminu, całość zadłużenia stała się wymagalna. Wobec dalszego braku spłaty zadłużenia powód wniósł o zasądzenie od powoda ww. kwot. **(pozew - k. 1-4, pismo z załącznikami k.41-68)**

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 30 maja 2012 r. w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda łączną kwotę 8.034,46 zł, w tym kwotę 1.700,00 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 12 października 2011 r. do dnia zapłaty, kwotę 3.652,30 zł, kwotę 2.682,16 zł oraz kwotę 101,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. **(nakaz zapłaty - k. 5)**

W dniu 2 czerwca 2013 r. (data stempla pocztowego) pozwany wniósł od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw. Wskazał, że do dnia 24 kwietnia 2013 r. kiedy to otrzymał „Wezwanie do dokonywania potrąceń z renty lub emerytury” nie wiedział o toczącym się postępowaniu, w związku z czym z niezawinionych przyczyn nie mógł złożyć sprzeciwu ani zastosować innych środków obrony. **(sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 12-13)**

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz postanowił przekazać rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia. **(postanowienie – k. 33)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. i pozwanego Z. S. łączyła umowa o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej (...)nr (...). **(umowa - k. 53-60).**

W związku z brakiem wymaganych spłat minimalnych przez okres co najmniej 2 miesięcy, powód w dniu 16 czerwca 2010 r. wypowiedział pozwanemu ww. umowę.

Pozwany od dnia 29 listopada 2005 r. posiadał zadłużenie zaciągnięte w ramach limitu kredytowego przyznanego mu przez powoda które, wraz z umownymi odsetkami, na dzień 11 października 2011 r. wynosiło 8.034,46 zł . **(wyciąg z ksiąg banku – k. 61-63)**

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału nie nasuwa żadnych wątpliwości, w tym co do ich rzetelności i autentyczności. Sąd oparł się również na okolicznościach przyznanych przez strony, które zgodnie z art. 229 k.p.c. nie wymagają przeprowadzenia dowodów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Sąd w wyroku błędnie sformułował sentencję zasądzając jedynie kwotę 1.700,00 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 12 października 2011 r. do dnia zapłaty, podczas gdy w intencji Sądu było uznanie powództwa w całości i zasądzenie kwoty 8.034,46 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 12 października 2011 r. do dnia zapłaty od kwoty 1.700,00 zł. Sąd Rejonowy zauważa, iż orzeczenie w tym zakresie zapadło wbrew obowiązkom wynikającym z art. 316 § 1 k.p.c. o czym Sąd zorientował się po ogłoszeniu wyroku. W tej sytuacji Sąd nie miał możliwości dokonania modyfikacji orzeczenia i skorygowania zauważonego błędu.

Zgodnie z art. 354 k.c. – § 1 dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający celowi społeczno gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego.

Zgodnie z art. 481 k.c. – § 1. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. § 2. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzycielność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

W niniejszej sprawie dla wykazania zasadności dochodzonego żądania powód powołał się na treść łączącej strony umowy, zestawienie operacji, wyciąg z ksiąg bankowych (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. sporządzony w dniu 11 października 2011 r., wypowiedzenie umowy o limit kredytowy i kartę oraz tabelę opłat i prowizji dla karty kredytowej (...) obowiązującą od dnia 20 kwietnia 2005 r.

W myśl przepisu art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U. z 2002 r., Nr 72, poz. 655) księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń i mogą stanowić podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych.

Z przedstawionych przez powoda dowodów bezsprzecznie wynika, iż pozwany zaciągnął kredyt w ramach przyznanej mu przez powoda linii kredytowej, którego do dnia dzisiejszego nie spłacił. W związku z powyższym oraz w myśl łączącej strony umowy, wierzytelność główna pozwanego w kwocie 1.700,00 zł została powiększona o odsetki naliczone od dnia 29 listopada 2005 r. do dnia 11 października 2011 r. w kwocie 2.682,16 zł, oraz o opłaty, prowizje i opłaty za prowadzenie rachunku w kwocie 3.652,30 zł co wynika z przedstawionego przez powoda wyciągu z księgi banku z dnia 11 października 2011 r.,

W ocenie Sądu materiał dowodowy w kształcie określonym i przedstawionym przez powoda daje podstawy do uwzględnienia powództwa.

Podstawową zasadą dotyczącą kosztów procesu jest zasada odpowiedzialności za wynik postępowania. Stosownie do art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Wobec powyższego, orzeczono, jak w punkcie 2 wyroku, obciążając pozwanego kwotą 747,52 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

- (...)